

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0505 van 27 augustus 2013
in de zaak 1112/0249/SA/1/0219

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Roel VERACHTERT en Werner HAEX
kantoor houdende te 3670 Meeuwen-Gruitrode, Weg naar Ellikom 286
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 1 december 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling Limburg, van 17 oktober 2011, waarbij aan het Agentschap voor Wegen en Verkeer een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken aan het kruispunt N74 [REDACTED] met [REDACTED].

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 14 maart 2012 met nummer S/2012/0052 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen wegens het ontbreken van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel toegewezen is aan de derde kamer, is op 14 maart 2012 toegewezen aan de eerste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 25 juni 2012, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sarah HOUBEN, die loco advocaten Roel VERACHTERT en Werner HAEX verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. FEITEN

Op 20 februari 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient het Agentschap Wegen en Verkeer, afdeling Limburg, bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de herinrichting van een lichtregelend kruispunt tot ongelijkvloerse kruising”* en de *“heraanleg en renovatie van de bestaande riolering en afwateringsgrachten langs de N74”*.

De aanvraag kadert in de actie ‘Wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen’ en beoogt op de N74 een brug te bouwen, terwijl de ■■■ onder het bestaande maaiveldniveau de N74 kruist in een open tunnelconstructie. Ten opzichte van de huidige situatie zakt de ■■■ ca. 3 meter tot onder het maaiveld en de N74 stijgt tot ca. 4,5 meter boven het maaiveld en de N74 wordt ter plaatse heraangelegd als een weg met 2 x 2 rijvakken in asfalt met een 6 meter brede onverharde middenberm.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan ‘Hasselt - Genk’, deels gelegen in bufferzone, deels gelegen in een gebied voor bestaande hoofdverkeerswegen en deels gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 18 maart tot en met 17 april 2009, dient de verzoekende partij één van de 59 bezwaarschriften in.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, afdeling Limburg, adviseert gunstig op 26 februari 2009.

De Vlaamse Milieumaatschappij, afdeling Operationeel Waterbeleid, adviseert gunstig op 23 maart 2009.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 29 maart 2009.

Op 11 mei 2009 spreekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonhoven zich uit over de ingediende bezwaarschriften en adviseert het als volgt ongunstig:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening:

Overwegende dat de argumenten van de ontwerpen in de bijgevoegde motiveringsnota niet kunnen bijgetreden worden na het opleggen van voorwaarden;

Overwegende dat door de vorm en de afmetingen van het project en door het samengaan met de percelen en de bebouwing in ruime omgeving, het vooropgestelde niet aanvaardbaar is na het opleggen van voorwaarden;

Overwegende dat het project enkel verenigbaar is met zijn omgeving mits een degelijke landschappelijke integratie wordt voorzien;

Overwegende dat de beplanting dient gerealiseerd binnen het plantseizoen tijdens of volgend op de ingebruikname van het project;

Algemene conclusie:

Overwegende dat uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming kan gebracht worden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, mits het opleggen van de nodige voorwaarden, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet kadert in een goede plaatselijke ruimtelijke ordening en in zijn onmiddellijke omgeving.

...”

Op 23 juni 2009 verleent de verwerende partij een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning.

Op 28 juli 2009 stelt de verzoekende partij tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, die de stedenbouwkundige vergunning van 23 juni 2009 met een arrest van 23 september 2011 (nr. 215.301) vernietigt.

Op 17 oktober 2011 beslist de verwerende partij, na een nieuw onderzoek, als volgt onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag beoogt in de eerste plaats het bieden van een verkeersveilige oplossing voor een kruispunt dat als gevaarlijk bekend staat. Door de ongelijkgrondse kruising te realiseren wordt een volstrekt verkeersveilige oplossing gecreëerd.

In de huidige situatie wordt de omgeving reeds gedomineerd door de grootschalige lijninfrastructuur N74, een primaire weg II uitgevoerd op een profiel van 2x2 rijvakken met middenberm en pechstroken. Het betrokken gebied is hierdoor niet meer onaantast.

De oplossing past overigens in de streefbeeldstudie voor de primaire weg N74 Hasselt - Zonhoven waarin een beperking van het aantal kruisingen werd opgenomen om de doorstroming op deze ontsluitingsweg van gewestelijk belang te kunnen garanderen en de verkeersveiligheid te bevorderen. Dit streefbeeld werd door de auditor van de Provinciale Auditcommissie van de provincie Limburg op 22 juni 2004 conform verklaard met de uitgangspunten van een duurzaam mobiliteitsbeleid. Ook het voorliggende project van de kruising ■■■ met N74 werd in de vorm van een start- en projectnota aan de Provinciale Auditcommissie van de provincie Limburg voorgelegd en door de auditor op respectievelijk 24 januari en 23 mei 2006 conform verklaard. Op te merken valt dat het gemeentebestuur van Zonhoven bij deze processen telkens gunstig advies gaf voor het voorgestelde project.

De N74 werd in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen opgenomen als primaire weg II (ontsluiten op gewestelijk niveau); de ■■■ is een lokale weg. Het opheffen van de gelijkgrondse kruising past in de visie van de Vlaamse overheid om de doorstroming op primaire wegen te garanderen door de aansluiting op lokale wegen zoveel mogelijk te beperken. De bereikbaarheid van de lokale weg wordt hierdoor op geen enkele manier in het gedrang gebracht zonder dat hiervoor grote omrijdbewegingen moeten worden gemaakt. De verbindende functie die de ■■■ biedt tussen de centra van Zolder en Zonhoven blijft volledig behouden. Het verkeer van de N74 kan nog steeds het centrum van Zonhoven bereiken vanaf de N74 via de kruispunten met de ■■■ en de ■■■. Zolder blijft vanaf de N74 bereikbaar via de N72.

Het nemen van maatregelen tegen sluikverkeer op wegen die hiervoor niet geschikt zijn behoort tot de bevoegdheid van de gemeente Zonhoven.

De voorgestelde geluidsschermen zullen inderdaad enige visuele hinder ten opzichte van de omgeving veroorzaken. Deze hinder kan worden geminimaliseerd tot een aanvaardbaar niveau door keuze van de schermen (aangepast aan de omgeving, transparant) of door de aanplanting van een groenscherm op het talud van de N74 waarachter het geluidsscherm kan worden verborgen.

Door het voorzien van groenschermen op de taluds en het aanbrengen van geluidsschermen langs de N74 kan ten opzichte van de huidige woonkwaliteit een belangrijke verbetering worden gerealiseerd. De gestegen verkeersveiligheid op het betrokken wegvak zal bovendien leiden tot een hogere leefbaarheid in de onmiddellijke omgeving. Na heraanleg wordt bijgevolg een verkeersveiligere en meer kwalitatief openbaar domein verkregen.

...

Met een verzoekschrift van 28 juli 2009 vordert ■■■ bij de Raad van State de vernietiging van het besluit van 23 juni 2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan het Agentschap Wegen en Verkeer Limburg een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning wordt toegekend voor het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken aan het kruispunt N74 ■■■ met ■■■ te ■■■, kadastraal bekend ■■■.

Met arrest nr. 215.301 van 23 september 2011 vernietigt de Raad van State de stedenbouwkundige vergunning van 23 juni 2009.

Bij de bespreking van de middelen wordt overwogen:

[...] Er moet worden vastgesteld dat de voormelde overwegingen vooral betrekking hebben op het mobiliteitsaspect en op het verkeersveilig karakter van het aangevraagde

en niet zozeer op de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de plaatselijke omgeving. De enkele vaststelling dat “in de huidige situatie (...) de omgeving reeds gedomineerd wordt door de grootschalige lijninfrastructuur N74, een primaire weg II uitgevoerd op een profiel 2x2 rijvakken met middenberm en pechstroken” waardoor “(h)et betrokken gebied (...) niet meer onaangetast (is)”, zonder enige verdere overwegingen met betrekking tot de vraag of het aangevraagde project, een tunnel-brugconstructie met geluidsschermen, wel kadert in de omgeving, getuigt niet van een beoordeling van het bezwaar van verzoekende partij. Immers, de verdere overwegingen hebben, vooreerst, enkel betrekking op de beoordeling van de visuele hinder van de geluidsschermen, zijnde een onderdeel van het gehele project waarop het bezwaar van de verzoeker betrekking heeft. Bovendien blijkt het voorzien van groenschermen op de taluds langs de N74 optioneel te zijn, aangezien er ook voor kan worden geopteerd om de geluidsschermen transparant uit te voeren.

Gelet op de voornoemde vaststellingen, moet worden geconcludeerd dat uit het geheel van de overwegingen van de bestreden beslissing, niet blijkt dat de vergunningsverlenende overheid het bezwaar van de verzoeker afdoende heeft beantwoord. [...]

Voortgaand op het arrest van de Raad van State wordt een nieuwe, correct gemotiveerde beslissing getroffen die tegemoet komt aan de door de Raad van State weerhouden gebreken.

Op te merken valt immers dat de verzoeker meerdere gebreken in de motivering aanhaalde, maar dat de Raad van State enkel het derde middel, met betrekking tot de motivering van bestuurshandelingen, weerhoudt. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar mag er dan ook van uitgaan dat de bestreden beslissing voor het overige voldeed en verwijst dan ook naar deze hierboven overgenomen motivering, die zij inhoudelijk herneemt.

Bijkomende motivering van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de plaatselijke omgeving en waardoor het bezwaar van de verzoekende partij afdoende wordt beantwoord.

De brug/tunnelcombinatie is zeker geen unicum op het tracé van de N74. Nauwelijks 900m noordwaarts van het kruispunt met de ■■■ en eveneens op het grondgebied van de gemeente Zonhoven kruist ook de ■■■■ op bijna identieke wijze op de N74. Ongelijkgrondse kruisingen en geluidsschermen vormen ook op andere plaatsen in Vlaanderen op wegen met een vergelijkbare functie en intensiteiten een vertrouwd, verwacht en uit hoofde van het openbaar belang noodzakelijk wegbeeld. Ze zorgen er bovendien voor dat de verkeersveiligheid, de leefbaarheid en de woonkwaliteit in de onmiddellijke omgeving van dergelijke infrastructuur sterk verbeteren.

De verhoging van de N74 met de brug over de ■■■ verloopt via een curve die van niets oploopt tot een maximale hoogte van 3.90m en daarna terug op niets uitloopt. De totale lengte van de curven bedraagt 475m. De geluidswanden van 4m hoogte volgens deze curve, alsook de streekeigen struweelbeplanting die op de taluds van deze brug/tunnel combinatie worden voorzien. Deze struweelbeplanting zal de geluidsschermen in hoogte en breedte volledig verbergen, en zullen in de toekomst qua hoogte worden getopt om niet hoger uit te groeien dan de schermen zelf. De geluidspanelen op het brugsegment over de ■■■ zullen in transparante materialen worden uitgevoerd waardoor het profiel van

de burg/tunnelcombinatie behoorlijk wordt beperkt. Op die manier worden de taluds, de burg/tunnelcombinatie en de geluidsschermen optimaal geïntegreerd in de onmiddellijke omgeving, zoals ook blijkt uit de schets van de toekomstige situatie als bijlage.

De hoogte van de burg/tunnelcombinatie overschrijdt nergens de hoogte van de aanwezige bebouwing, die in de vier kwadranten van het kruispunt aanwezig is. De nieuwe infrastructuur zal bijgevolg ook door deze bebouwing aan het zicht worden onttrokken en zal, mede door de hierboven geschetste maatregelen, zeker niet meer dan dit in de bestaande situatie al het geval is, als een visuele scheiding of muur worden ervaren.

Zoals op de bijgevoegde foto's duidelijk merkbaar is, zal de totale hoogte van de brug/tunnelconstructie ook lager zijn dan de huidige beplanting in verschillende tuinen en percelen langs het wegvak. De begroeiing bereikt hier hoogtes van 10 tot 12 meter, hetgeen op de foto's kan worden afgeleid door een vergelijking tussen de begroeiing en de 12m hoge verlichtingspylonen langs de N74. Ook hieruit kan worden afgeleid dat de nieuwe infrastructuur op een aanvaardbare manier geïntegreerd wordt in de onmiddellijke omgeving.

Bijgevolg oordeelt de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat mits het opleggen van voorwaarden met betrekking tot de aanplanting van groenvoorzieningen op de taluds en het plaatsen van transparante geluidsschermen op het brugsegment van de N74 over de ■■■ de inpassing van de gevraagde brug/tunnelcombinatie in de onmiddellijke omgeving ruimtelijk aanvaardbaar is en dat het bezwaar van de heer ■■■ afdoende werd beantwoord.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

1. De landschappelijke integratie van brug/tunnelcombinatie dient optimaal te worden verzekerd door de keuze voor transparante schermen op het brugsegment over de ■■■ in combinatie door de aanplanting van een streekeigen groenblijvende beplanting op het talud als zichtbuffer voor de geluidsschermen zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage;
2. De voorziene aanplantingen dienen uiterlijk het plantseizoen volgend op de beëindiging van de werken te worden uitgevoerd en in stand gehouden;
3. Ter hoogte van de handelszaak ■■■ kunnen de parkeerplaatsen en de toegangsweg voor leveringen na uitvoering van de werken opnieuw worden aangelegd door ter plaatse gebruik te maken van geperforeerde infiltratiebuizen en de parking en toegangsweg heraan te leggen in waterdoorlatende materialen.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing heeft de vzw ■■■, met een aangetekende brief van 1 december 2011, eveneens een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld. Dit dossier is bij de Raad gekend onder het nummer 1112/0248/SA/3/0218. Met het arrest van 16 mei 2012 met nummer A/2012/0191 verklaart de Raad die vordering onontvankelijk.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 14 maart 2012 met nummer S/2012/0052 geoordeeld dat de verzoekende partij tijdig beroep heeft ingesteld en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 14 maart 2012 met nummer S/2012/0052 geoordeeld dat de verzoekende partij beschikt over het rechtens vereist belang, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.2.19, §1 VCRO en artikel 4.3.1, §1 VCRO, artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 11, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het motiverings-, zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij bekritiseert als volgt de eerste aan de bestreden beslissing verbonden voorwaarde:

“ ...

*Ook hier blijkt overduidelijk dat de landschappelijke integratie van een dergelijk omvangrijk project ingrijpt op fundamentele wijzigingen in het voorwerp van het aangevraagde (de uit te voeren werken) door keuze van materialen (op het brugsegment transparante schermen en geen transparante schermen (meer) aan weerszijden van het eigenlijke brugsegment hoewel als voorwaarde gesteld in de eerste bestreden beslissing zonder dat de plotse ommezwaai wordt gemotiveerd) en groenschermen met geluidschermen op de taluds en dit volgens een uitvoeringswijze “**zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage.**” (lengte?, breedte ...?) terwijl deze ontwerpschets die de landschappelijke integratie beweert te waarborgen nooit aan een openbaar onderzoek werd onderworpen.*

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de geluidsschermen en de taluds reeds aanwezig waren op de initiële plannen en, verwijzend naar de parlementaire voorbereiding, dat de groenvoorzieningen beperkte aanpassingen zijn, zodat geen nieuw openbaar onderzoek nodig is.

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing legt (onder meer) volgende voorwaarde op:

“ ...

1. De landschappelijke integratie van brug/tunnelcombinatie dient optimaal te worden verzekerd door de keuze voor transparante schermen op het brugsegment over de ■■■ in combinatie door de aanplanting van een streekeigen, groenblijvende beplanting op het talud als zichtbuffer voor de geluidsschermen zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage;

...”

Volgens de verzoekende partij voegt de verwerende partij door het aan de bestreden vergunning verbinden van de voorwaarde een geluidsscherm en groenbeplanting op te leggen “zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage” nieuwe documenten toe, die niet aan een openbaar onderzoek onderworpen zijn.

A.

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO kan het vergunningverlenend bestuursorgaan bij het verlenen van een vergunning voorwaarden opleggen om de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening te waarborgen.

Daartoe is wel vereist dat die voorwaarden niet dienen om een leemte van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen én dat de aanpassing van de plannen alleen betrekking heeft op kennelijk bijkomstige zaken.

De “ontwerpschets als bijlage”, waar de verwerende partij naar verwijst, is alleen een verduidelijking van de plannen.

Uit de bij de vergunningsaanvraag gevoegde plannen blijkt dat bij de aanvraag al een geluidsscherm en een groenbeplanting voorzien is.

Voormelde “ontwerpschets” is een simulatie van de transparante geluidsschermen en de groenbeplanting op het talud.

De door de verwerende partij aan de bestreden vergunning verbonden voorwaarde dat de geluidsschermen op het brugsegment over de ■■■ transparant moeten zijn en de beplanting groenblijvend en streekeigen, hebben alleen betrekking op kennelijk bijkomstige zaken.

De “ontwerpschets” is geen essentiële wijziging van de plannen, zodat de verwerende partij met de bestreden beslissing ook niet de bepalingen met betrekking tot het openbaar onderzoek schendt.

B.

Een vergunningverlenend bestuursorgaan mag aan een vergunning een voorwaarde verbinden, maar dan moet deze voorwaarde, krachtens artikel 4.2.19, §1 VCRO, “voldoende precies” zijn en mag zij “de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid”.

De verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing voldoende precies de verenigbaarheid van de aanvraag met de in de omgeving bestaande toestand en bijkomend de aan de bestreden vergunning verbonden voorwaarde, zoals de lengte en breedte, die inderdaad (zoals de

verzoekende partij opmerkt) niet aangeduid zijn op de “ontwerpschets”, maar die de verwerende partij in de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot een goede ruimtelijke ordening wel verduidelijkt.

De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing dat de geluidswanden een hoogte hebben van 4 meter en de curve volgen met een totale lengte van 475 meter.

De bestreden vergunning legt als voorwaarde op de geluidswanden op het brugsegment over de in transparant materiaal uit te voeren.

Met betrekking tot de beplanting luidt het dat deze streekeigen en groenblijvend moeten zijn en dat deze struweelbeplanting in de hoogte getopt moeten worden om niet hoger uit te groeien dan de schermen zelf.

Uit deze motivering blijkt dat de aan de bestreden beslissing verbonden voorwaarde voldoende precies is en niet afhankelijk van een bijkomende beoordeling door de overheid.

Het eerste middel is dan ook ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar tweede middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 4.3.1, §1, 1° VCRO, artikel 4.3.1, §2 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 11, §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij er onterecht van uit gaat dat de overige middelen, die de verzoekende partij in de procedure van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, heeft opgeworpen, afgewezen zijn.

De verzoekende partij stelt dat het stilzwijgen van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, over de overige door haar opgeworpen middelen geen impliciete afwijzing is van die middelen.

De verzoekende partij stelt in het eerste onderdeel van haar tweede middel dat de verenigbaarheid met een goede ruimtelijke ordening getoetst moet worden in functie van de onmiddellijke omgeving van de aangevraagde werken en dat motieven als “*nauwelijks 900 m noordwaarts*” en “*op andere plaatsen in Vlaanderen*” geen betrekking hebben op deze onmiddellijke omgeving en dan ook nietszeggend en totaal irrelevant en dus onwettig zijn als goede en correcte beoordeling van een goede ruimtelijke ordening.

In het tweede onderdeel van haar tweede middel voert de verzoekende partij aan dat haar bezwaar met betrekking tot de tweedeling van een vlak dorpsgezicht door een verhoogd wegcomplex van 375 meter lengte, weliswaar in een curve van 0 naar 3,90 meter, verkeerd begrepen en dus niet afdoende beantwoord is.

2.

De verwerende partij antwoordt vooreerst dat het tweede middel van de verzoekende partij bijna onleesbaar en onbegrijpelijk is opgesteld.

De verwerende partij herhaalt dat de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, in het arrest nr. 215.301 stelt dat er voor haar als verwerende partij geen verplichting is om elk bezwaar afzonderlijk te beantwoorden en dat het volstaat dat zij in de bestreden beslissing vermeldt op basis van welke met een goede ruimtelijke ordening verband houdende redenen zij de bezwaren niet bijtreedt.

De verwerende partij stelt dat zij de bestreden beslissing omstandig en concreet motiveert met betrekking tot de verenigbaarheid van het project in zijn totaliteit met de in de omgeving bestaande toestand en dat staat met foto's.

De verwerende partij wijst er op dat de administratieve rechter zijn beoordeling van een goede ruimtelijke ordening niet in de plaats mag stellen van die van de bevoegde administratieve overheid.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij enkele zinnen plukt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing en dus uit de context ruikt.

Beoordeling door de Raad

De Raad kan zich alleen uitspreken over de in het verzoekschrift opgeworpen middelen.

Een vergunningverlenende overheid moet, geval per geval, onderzoeken of een aanvraag, overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en het al dan niet verenigbaar zijn van een aanvraag met een goede ruimtelijke ordening moet blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

De verwijzing in de bestreden beslissing naar andere plaatsen in de gemeente Zonhoven, waar ook een brug/tunnelcombinatie gebouwd is, kan niet volstaan om de bestreden beslissing afdoende te motiveren.

De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing onder de "bijkomende motivering" ook andere motieven, zoals onder meer:

"...

De verhoging van de N74 met de brug over de ■■■ verloopt via een curve die van niets oploopt tot een maximale hoogte van 3.90m en daarna terug op niets uitloopt. De totale lengte van de curven bedraagt 475m. De geluidswanden van 4m hoogte volgens deze curve, alsook de streekeigen struweelbeplanting die op de taluds van deze brug/tunnel combinatie worden voorzien. Deze struweelbeplanting zal de geluidsschermen in hoogte en breedte volledig verbergen, en zullen in de toekomst qua hoogte worden getopt om niet hoger uit te groeien dan de schermen zelf. De geluidspanelen op het brugsegment over de ■■■ zullen in transparante materialen worden uitgevoerd waardoor het profiel van de brug/tunnelcombinatie behoorlijk wordt beperkt. Op die manier worden de taluds, de brug/tunnelcombinatie en de geluidsschermen optimaal geïntegreerd in de onmiddellijke omgeving, zoals ook blijkt uit de schets van de toekomstige situatie als bijlage.

De hoogte van de brug/tunnelcombinatie overschrijdt nergens de hoogte van de aanwezige bebouwing, die in de vier kwadranten van het kruispunt aanwezig is. De

nieuwe infrastructuur zal bijgevolg ook door deze bebouwing aan het zicht worden onttrokken en zal, mede door de hierboven geschetste maatregelen, zeker niet meer dan dit in de bestaande situatie al het geval is, als een visuele scheiding of muur worden ervaren.

Zoals op de bijgevoegde foto's duidelijk merkbaar is, zal de totale hoogte van de brug/tunnelconstructie ook lager zijn dan de huidige beplanting in verschillende tuinen en percelen langs het wegvak. De begroeiing bereikt hier hoogtes van 10 tot 12 meter, hetgeen op de foto's kan worden afgeleid door een vergelijking tussen de begroeiing en de 12m hoge verlichtingspylonen langs de N74. Ook hieruit kan worden afgeleid dat de nieuwe infrastructuur op een aanvaardbare manier geïntegreerd wordt in de onmiddellijke omgeving.

...

Bij het beoordelen van een goede ruimtelijke ordening beschikt het vergunningverlenend bestuursorgaan over een discretionaire bevoegdheid.

De Raad kan zijn beoordeling daarbij niet in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In de hem opgedragen legaliteitsbeoordeling kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij uitgegaan is van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct beoordeeld heeft en of zij op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens of dat zij deze gegevens niet correct zou hebben beoordeeld.

De verwerende partij vermeldt in de bestreden beslissing met betrekking tot de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening, met overname uit de (eerdere) beslissing van 23 juni 2009, als volgt dat kan geopteerd of gekozen worden tussen transparante schermen of groenbeplanting:

“De voorgestelde geluidsschermen zullen inderdaad enige visuele hinder ten opzichte van de omgeving veroorzaken. Deze hinder kan worden geminimaliseerd tot een aanvaardbaar niveau door keuze van de schermen (aangepast aan de omgeving, transparant) of door de aanplanting van een groenscherm op het talud van de N74 waarachter het geluidsscherm kan worden verborgen.”

Uit de *“bijkomende motivering ... met betrekking tot de verenigbaarheid van het aangevraagde project met de plaatselijke omgeving”*:

“dat mits het opleggen van voorwaarden met betrekking tot de aanplanting van groenvoorzieningen op de taluds en het plaatsen van transparante geluidsschermen op het brugsegment van de N74 over de ■■■ de inpassing van de gevraagde brug/tunnelcombinatie in de onmiddellijke omgeving ruimtelijk aanvaardbaar is”

en het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing:

“2° de volgende voorwaarden na te leven:

- 4. De landschappelijke integratie van brug/tunnelcombinatie dient optimaal te worden verzekerd door de keuze voor transparante schermen op het brugsegment over de ■■■ in combinatie door de aanplanting van een streekeigen groenblijvende beplanting op*

het talud als zichtbuffer voor de geluidsschermen zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage”

blijkt duidelijk dat de verwerende partij zowel transparante schermen als groenbeplanting op het talud als voorwaarden oplegt.

Het uit de beslissing van 23 juni 2009 behouden deel van de motivering, waarin de verwerende partij als volgt nog de keuze laat tussen transparante schermen of groenbeplanting:

“De voorgestelde geluidsschermen zullen inderdaad enige visuele hinder ten opzichte van de omgeving veroorzaken. Deze hinder kan worden geminimaliseerd tot een aanvaardbaar niveau door keuze van de schermen (aangepast aan de omgeving, transparant) of door de aanplanting van een groenscherm op het talud van de N74 waarachter het geluidsscherm kan worden verborgen.”

kan niet leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

De nieuwe bijkomende motivering in de nu bestreden beslissing

“dat mits het opleggen van voorwaarden met betrekking tot de aanplanting van groenvoorzieningen op de taluds en het plaatsen van transparante geluidsschermen op het brugsegment van de N74 over de ■■■ de inpassing van de gevraagde brug/tunnelcombinatie in de onmiddellijke omgeving ruimtelijk aanvaardbaar is”

heft de er mee strijdige motivering uit de vorige vergunningsbeslissing op.

Uit het beschikkend gedeelte van de bestreden beslissing:

“2° de volgende voorwaarden na te leven:

- 5. De landschappelijke integratie van brug/tunnelcombinatie dient optimaal te worden verzekerd door de keuze voor transparante schermen op het brugsegment over de ■■■ in combinatie door de aanplanting van een streekeigen groenblijvende beplanting op het talud als zichtbuffer voor de geluidsschermen zoals wordt weergegeven op de ontwerpschets als bijlage”*

blijkt duidelijk dat de verwerende partij zowel transparante schermen als groenbeplanting op het talud als voorwaarden verbindt aan de bestreden vergunning.

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 augustus 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN

Eddy STORMS